

సంగీత పరీక్ష

* శ్రీ కవికొండల వేంకటరావుగారు *

శ్రీనివాసరావు ఇంజనీరు (బి. యి.) పరీక్షలో కృతార్థుడైతేనే గాని పెళ్లి చేసికోనని బింకం పట్టుకూర్చున్నాడు చాలాకాలం. కాని ఈ బింకం వట్టిబింకమేనని చాలామందికి తెలుసు. ఆ కారణంవల్ల పెళ్లికి ఆడపిల్లలున్న వాళ్లందఱూ ఎప్పుడో వాకప్పుడు శ్రీనివాసరావుని ఆహ్వానం చేసి తమ అభిప్రాయం వెల్లడి చేస్తూవచ్చారు. విఫలులూ అయ్యారు. క్రమంగా శ్రీనివాసరావు ఊహలు వర్ణనాతీతాలు అయిపోయి, కోరికలు గొంతెమ్మ కోరికలు అయినయ్యాయి. మతెవ్వరూ అతణ్ణి పిల్చి పిల్లనిస్తా అనే వాళ్లు లేకపోయారు. శ్రీనివాసరావు చదువు పూర్తి అయినప్పట్నుంచి అస్తమానం సంగీత పరిశ్రమ చేసేవాడు. ఎక్కడన్నా జలపాతం చూచాడో అందలి విద్యుత్ప్రభావం ఎంత తెలిసికోగలిగేవాడో అందలి లయ

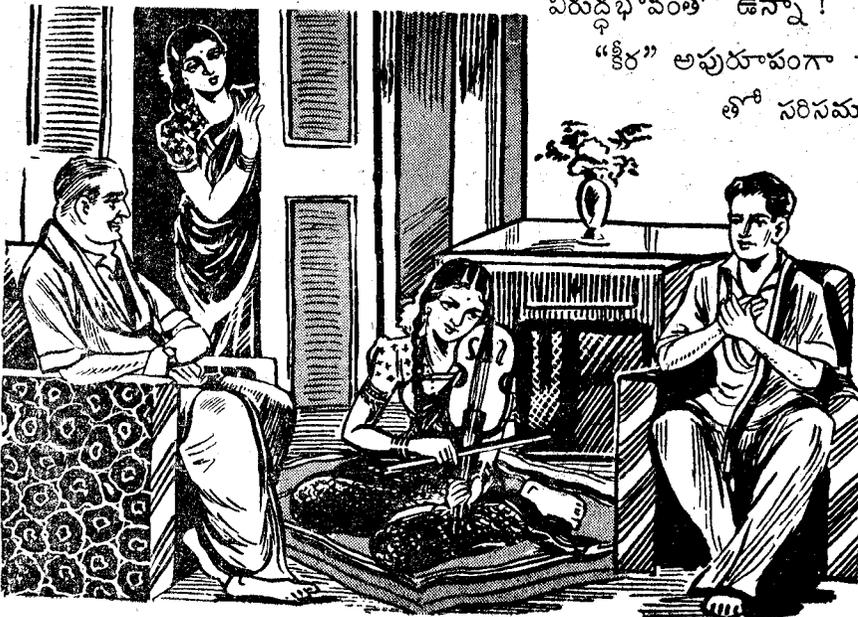
జ్ఞానం అంత అలవటమకునే వాడు. గొప్ప మేధావి గొప్ప పరిశోధకుడూకూడాను శ్రీనివాస రావు.

చెప్పన్న దేశాల కన్నెపిల్లల్లోనూ వొచ్చినది, వన్నెచిన్నెలుగలది, వాయ్యార మొలకించేదీని “కీర”. “కీర” కీర్తి ఎలాగో శ్రీనివాసరావు చెవిని బడింది. పిల్లకు సంగీతము వచ్చా అనే అతగాడి యక్షప్రశ్న! తతిమ్మా పరీక్ష లనవ సరం అని కూడా అతగాడి మతం. పిల్లకు పెళ్లి కొడుకెలావుంటాడో చూ దా మ నే భ్రమ, గొంతు కెల్లావున్నా సరే!

ఒక చోట పెళ్లికాని ఆడపిల్ల, మరోచోట పెళ్లికాని మగపిల్లవాడూ అంటూవుంటే, ఎల్లా గైనా వాళ్లిద్దఱూ అన్యోన్యం చూచుకోక మానరు. ఎంత జరగదన్నా! ఎంత బ్రహ్మ విరుద్ధభావంతో ఉన్నా!

“కీర” అపురూపంగా పాడేస్తూవుంది. పాట తో సరిసమానంగా వాయులీను

మీద క మా ను
యీడుస్తూ వుంది.
ఎలావుంది పిల్ల ?
ఎత్తికుదీస్తే ఎగిరి
తూ లేలా గుంది !
శ్రీనివాసరావు
ఎక్కడన్నా లయ
తప్పుతుందా పట్టు
కుందాం అనే
విమర్శనా దృష్టి

విడిచి పెట్టకుండా, పెళ్లికొడుకు చూపులు చూస్తూవున్నాడు. తన చేతులతో తాళం వేస్తూ తల వూపుతూ “బలే! బాగు! బళా!” అని హెచ్చరిస్తూవున్నాడు. “కీర” అపురూపంగా కేలూ కమానూ ఎంత దూరంలాగేసిందంటే వోతూరి, నే చెప్పలేను! కొండనుండి చెట్టుశాఖ సాగి సాలిపురుగును గెంతించినట్లు మెఱయించినను కోండి కమాన్నూ కీల్నూ, కీల్నూ కమాన్నూ వక్షోజయుగళి నిలుకడనే!

అంత బాగా పెళ్లికూతురు వాయిస్తూ పాడుతూవుంటే శ్రీనివాసరావు “ఛెస్సి తగలేశావ్! బంగారంలాంటి కృతి! తాళం తప్పింది! తప్పిందే! ఛెస్సి తాళం తప్పిందే!” అని కేకేశాడు. “కీర” వెంటనే ఫిడేలు అక్కడ పడేసి “ఏమయ్యో! పెళ్లి కాకుండానే హములు చేస్తున్నావు!” అంది వయ్యంట కంట నొత్తుకు వెడ వెడులేస్తూ. పెళ్లికూతురు తల్లి “చూపులు చూపులే, సంగీతం సంగీతమే! చూపుల కొచ్చి పరీచ్ఛలేమిటి? ఆమాత్రం స్వతంత్రం లేకపోతే అమ్మకడుపున బుట్టి బ్రదీకేదెట్లా? అస్తమానం పెళ్లికాని ముందప్పట్నుంచీకూడా మగాడితో లయకలిపి పాడాలి అంటే చావుకాదూ ఆడదానికి!” అని రంయిమంది. “పెళ్లయ్యాక మట్టుకు?” అని గంయిమంది కీర పెద్దప్పగోరు. కీర తండ్రి “పెళ్లయ్యాక పప్పపా చొవ్చొవ్చో వేయిలాంటి వాళ్లకు” అన్నాడు శ్రీనివాస రావును చూపుతూ.

శ్రీనివాసరావు సవిమర్శగా అనబోయాడు “అదేమిటండీ అలా అంటారు? నేను సరియైన లయ చూపెడతాను. ఇదిగో” అని వేయ బోయాడు మళ్ళీ కృతికి సరియైనతాళం తాను.... ఆపాళంగా పెళ్లికూతురు తండ్రి శ్రీనివాసరావు చెయి పట్టుకు లయ కట్టిపెట్టించి, “చూడు అబ్బాయి! మా పిల్లకు నేను చెప్పించింది పెళ్లి సంగీతం. పెళ్లి సంగీతం అన్నది చూడాలి సిందేగాని వినవలసింది కాదు. ఫఫఫఫఫ” అన్నాడు. శ్రీనివాసరావు “వెట్టి మామా! నా మతంలో సంగీతం అన్నదెలాంటిది అంటే— పశుర్వేత్తి, శిశుర్వేత్తి—”. కీర తండ్రి “తెట్టుల్లుడా! నా మతంలో సంగీతం అంటే ఎలాంటిది అంటే, మగాళ్లదైతే పశువుల కోసం, ఆడాళ్లదైతే శిశువుల కోసం, రెండూ కానివాళ్లదైతే నాగుబాముల కోసం అని—”

శ్రీనివాసరావు “అతి (too much) కి పోయి సిద్ధాన్నాన్ని చెడగొట్టుకున్నానే” అని చింతించేడు.

మర్నాడు గాన సభ! “కీర” “చింతింప నేమి ఫలము” అన్న కృతి విసిరింది. శ్రీనివాస రావు సభలో మునుముందు కూర్చుని లయ వేస్తూ “అపర శారదా!” అని అభినందించాడు! కీర పాట ఆపుతూ “లయ విశారదులకు జోహారు” అంది.

